

fælde isærdeleshed vil være at lægge Vægt. Hvad dette nu angaaer, da mener jeg, at jeg ikke behøver at sige Noget til det, som Betænkningen indeholder. Det er isørigt vistnok ganske rigtigt, at der, naar den Paagældende havde fulgt den Form, som man anseer for at være den rette, og itide havde meldt sig med sin Ansøgning, saa neppe vilde have været Noget til Hinder for, at han erholdt den attraaede Indfødsret, men saaledes som Sagen nu er stillet, er det Udvalgets Fleertals vedblivende Mening, at man vilde komme i en aabenbar Modsigelse med sig selv, hvis man nu, efter Udfaldet af den Afstemning, der fandt Sted forleden Dag i Anledning af et lignende Forslag fra Rigsdagmanden for Maribo Amts 3die Valgfreds (Vlesen), vilde gaae ind paa at votere, at Lodsoldermænd Bergman skulde være berettiget til Indfødsret. Isørigt er jo Sagen af den Veffaffenhed, at den ikke behøver megen lang Debattering, thi om det endog bliver vedtaget, at Manden skal have Indfødsret, saa troer jeg, at der, naaget det er Udvalgets Fleertals Mening, at det ikke i Formen er rigtigt, dog ikke derved i og for sig vil være skeet nogen stor Skade.

Svarfod: Ja, er der ikke indløben anden Trykfeil i Betænkningen, saa er der idetmindste indløben den, at man har fornyddet vedkommende Lodsoldermænd Bergmans Navn; han staver det ikke paa tydsk med to „n“er, men med eet „n“, og saaledes staaer det ogsaa i Lovforslaget. Det vil nu ganske vist være en meget vanskelig Sag for mig, som er meget lidt Jurist, at tage Ordet mod to saa ansete Jurister som dem, der danne Udvalgets Fleertal. Jeg skal imidlertid dog tillade mig at gjøre opmærksom paa enkelte Ting, som det forekommer mig med Rette savnes i Udvalgets Fleertals Betænkning.

Det hedder saaledes — og det stemmer ganske med Fredstractaten af 14de Januar 1814 —, at det kun var i et Tidsrum af 6 Aar, at regne fra den Dag Udverlingen af Fredstractaten skete, at der var givet Frihed for Danffe og Norske til at bevæge sig imellem Landene og der uden videre erhverve Indfødsret; men medens jeg meget vel veed, at selve Fredstractaten er affluttet den 14de Ja-

nuar 1814, og medens jeg veed, at der i Fredstractaten staaer, at Udverlingen skal skee i Kjøbenhavn om muligt inden 4 Uger, saa veed jeg dog saameget fra de sidste Fredsslutninger, vi have havt, at det ikke altid gaaer til, som Præsten præfer, og at Ratificationerne ikke altid blive udverlede den Dag, de skulle udverles. Jeg har søgt efter i Collegialtidenden, i Schow's Forordninger og i Martens Tractater o. s. v., men intetsteds har jeg kunnet finde, hvad Dag Ratificationen er foregaaet. For nu at godtgjøre, at Lodsoldermænd Bergman ikke er kommen herved inden den Tid, som i selve Fredsslutningen er bestemt, forekommer det mig altsaa, at Udvalget, der af Ansøgningen og de den ledsagende Papirer ganske rigtig har opgivet, at han er kommen herved i April 1820, ogsaa burde have underrettet os om, hvad Dag Ratificationen er foregaaet, altsaa inden hvilken Dag i 1820 han burde være kommen herved. Jeg kjender, som sagt, ikke Datoen for Ratificationens Udverling, og indtil den bliver opgivet af Udvalgets Fleertal, vil det være vanskeligt for dette Fleertal at godtgjøre, at Bergman ikke har opfyldt den stillede Betingelse. Dertil kommer endnu, at der ikke alene i den 20de Artikel af den oftmeldte Fredstractat staaer, at Danffe og Nordmand i et Tidsrum af 6 Aar have Lov til at komme tilbage fra Norge til Danmark og fra Danmark til Norge, men der staaer tillige i Slutningen af den samme Artikel, at de frit kunne begive sig fra den ene Stat til den anden for at bestyre deres Anliggender, uden at derved den ringeste Forhindring skal lægges dem i Veien i deres Egenfskab som den ene eller den anden Magts Undersaatter. Nu forekommer det mig dog meget klart, at naar Lodsoldermænd Bergman er kommen herved i April 1814, blev herved til Esfæraaret 1818, atter kom herved i April 1820 og siden den Tid bestandig har opholdt sig her i Danmark, saa maa han kunne benytte sig af den Frihed, som er givet ham i den 20de Artikel af Fredstractaten, hvor det hedder, at de frit kunne begive sig fra den ene Stat til den anden for at bestyre deres Anliggender o. s. v. Som en Folge deraf har han, der i April 1814 tog Ophold heri Danmark, benyttet sig